Centro de Educacion Abierta

Paștele prin ochi de copil

Ebook realizat în cadrul Proiectului Educational International

„Educatie Deschisă” - Etapa 6, Aprilie 2025

Cu sprijinul profesorilor coordonatori din România și Diaspora

Centro de Educacion Abierta

Paștele prin ochi de copil

ISSN 3008-3516 ISSN-L 3008-3516

Ebook realizat în cadrul Proiectului Educational International

„Educatie Deschisă” - Etapa 6, Aprilie 2025

Cu sprijinul profesorilor coordonatori din România și Diaspora

Profesori colaboratori

1. BILIUȚĂ INGA
2. GAVRILĂ MARIANA
3. BORBELI LUCIA
4. FLOREA GEORGETA JULIETA AMALIA
5. ALBULESCU CORNELIA
6. MOȚI ADINA DENISA
7. NAGY OFELIA
8. SZABÓ ILDIKÓ-MÁRIA
9. MIRELA TURENSCHI
10. SCURTVIOREL
11. BUICĂ-BELCIU OANA
12. MINDA CORINA
13. NEAGU MIHAELA
14. BOTA ANDREEA RAMONA
15. SIMULESCU MARIA CARMEN

16. VINTILĂ MIRELA
17. CIBOTARI ECATERINA
18. CHIOJDOIU MARIA
19. LILIANA OLA
20. ROMAN CRISTINA-OANA
21. ILIEȘ SIMONA
22. BOBA CRISTINA STELA
23. CHIREA IULIA CLEMENCE
24. MADALINA CONSTANTIN
25. BLAGA ALINA IRINA
26. ROTARU RAMONA-ELENA
27. MATYAȘ IULIA GABRIELA
28. ANA MARIA SASU
29. CECILIA ȘTAN TOMESCU
25. MATYAȘ IULIA GABRIELA

CREȚU IRINA

CRIȘAN SOPHIA

LUPU SOFIA

PROF. BILIUȚĂ INGA

GRIGORAȘ
ANTONIA ELENA
6 ANI

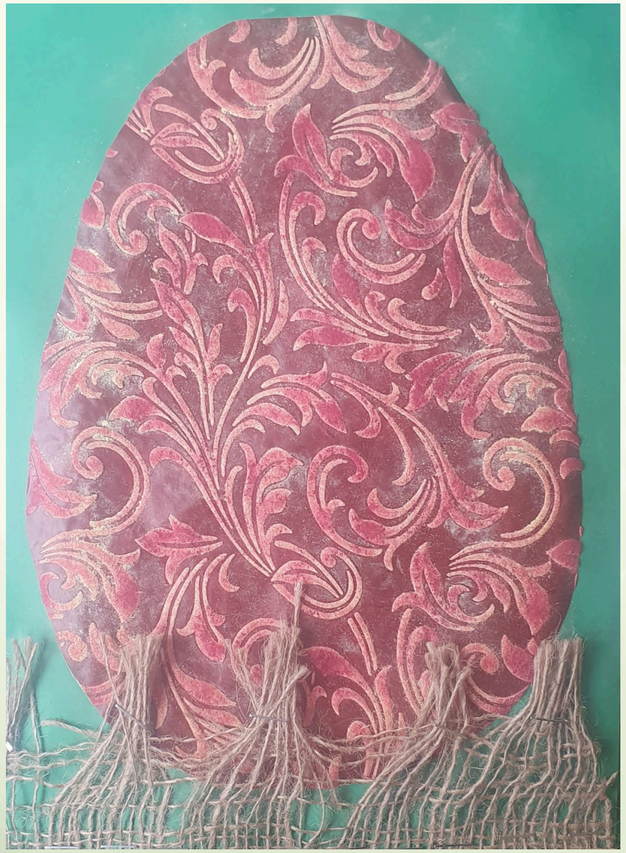

BELEHUZI EVA
5 ANI

VISTERNEANU
ADELINA
ȘTEFANIA 6 ANI

PROF. GAVRILĂ MARIANA

NAN MATEI

TODORAN
ALEXANDRA

OLTEAN SARA

PROF. BORBELI LUCIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LIVIU REBREANU”
MIERCUREA CIUC, JUD.HARGHITA

TRADIȚII DE PAȘTE ÎN BIHOR

DAN ALEXIA

PROF. FLOREA GEORGETA JULIETA AMALIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ VIOREL HORJ DRĂGĂNEȘTI

Paștele este una dintre cele mai importante sărbători ale creștinismului, marcată de tradiții și obiceiuri vechi, care aduc comunitățile mai aproape de credință și de valorile ancestrale. În județul Bihor, zona cu o tradiție puternică în păstrarea obiceiurilor, Paștele este sărbătorit cu multă devotament și respect față de tradițiile moștenite din străbuni. În această regiune, obiceiurile de Paște sunt încă vii și sunt transmise din generație în generație, cu fiecare familie păstrând ritualurile proprii, dar și cu multe asemănări cu cele din restul țării.

Pregătirea pentru Paște

Pregătirile pentru sărbătoarea Învierii sunt intense și încep cu mult înainte de duminica Paștelui. În săptămâna dinaintea Paștelui, numită „Săptămâna Mare", gospodinele din județul Bihor se pregătesc temeinic pentru a întâmpina sărbătoarea. În această perioadă, se face curățenie generală în casă și în curte, iar gospodinele se ocupă de pregătirea bucatelor tradiționale.Printre cele mai importante preparate pentru masa de Paște se numără ouăle roșii, cozonacii, pasca, mielul și sarmalele. Oul roșu simbolizează sângele Mântuitorului Hristos și este un simbol al învierii. Gospodinele din Bihor respectă tradiția de a vopsi ouăle în roșu, dar există și obiceiul de a le vopsi cu diverse nuanțe de galben sau cu ajutorul plantelor din natură, cum ar fi coaja de ceapă sau frunzele de nuc.Coșul cu alimente care urmează a fi sfințit în ziua de Paște este pregătit cu multă grijă și conține ouă roșii, cozonaci, pască, brânză, cârnați și, desigur, un miel frumos pregătit. În unele zone din Bihor, există obiceiul ca femeile să facă o pâine specială numită „pască", care este preparată cu brânză dulce și este oferită celor dragi în dimineața de Paște. Pasca este simbolul trupului lui Hristos și este binecuvântată de preot în biserică.

În județul Bihor, fiecare zi din Săptămâna Mare are semnificația sa. Lunea din Săptămâna Mare este ziua în care gospodinele își fac curățenie în casă, iar marțea sunt pregătite prăjiturile și bucatele pentru sărbătoare. În unele sate din Bihor, marțea se organizează și așa-numita „Spovedanie de Paște", când enoriașii merg la biserică pentru a se spovedi înainte de învierea lui Hristos. Miercurea este ziua în care se organizează diverse adunări religioase și se citesc rugăciuni speciale pentru purificarea sufletului.

În Joia Mare, există obiceiul de a se face slujba „Spălării picioarelor" la biserică, un simbol al umilinței lui Iisus față de ucenici. În această zi, se organizează și slujba specială pentru cei care sunt bolnavi, iar în multe localități din județul Bihor, preoții merg din casă în casă pentru a binecuvânta locuințele. De asemenea, în Joia Mare, oamenii se pregătesc pentru începerea postului aspru, astfel încât mâncarea din această zi este mai simplă.

În Vinerea Mare, ziua răstignirii lui Iisus, este o zi de post și de rugăciune. În multe sate bihorene, bărbații se adună pentru a participa la procesiunile religioase care se desfășoară în jurul bisericii, purtând icoane și cântând imnuri religioase. În unele localități, acest obicei este însoțit de focuri de paște, simbolizând luminarea lumii prin Învierea Mântuitorului.

Sărbătoarea Paștelui

În dimineața de Paște, în toate localitățile din județul Bihor, credincioșii se adună la biserică pentru a participa la slujba de Înviere. Această slujbă este una dintre cele mai importante momente religioase ale anului, fiind o adevărată sărbătoare a luminii și speranței. În timpul slujbei, oamenii țin lumânări aprinse și cântă „Hristos a înviat!" – un obicei simbolic ce marchează începutul unui nou ciclu al vieții. După slujbă, fiecare familie se întoarce acasă pentru a se bucura de masa de Paște.În Bihor, există obiceiul ca, înainte de a se așeza la masă, să se facă „ciocnirea ouălor", un obicei simbolic ce reprezintă viața și învierea. Persoanele se ciocnesc cu ouăle roșii și își urează „Hristos a înviat!", răspunzând „Adevărat a înviat!" Acest obicei se practică în majoritatea satelor bihorene, iar ouăle roșii sunt păstrate și consumate pe parcursul întregii săptămâni.

Un alt obicei frumos și specific județului Bihor este „spălarea cu apă", care are loc în ziua de Paște. Aceasta este o practică simbolică de purificare, unde tinerii se adună și se stropesc cu apă în semn de noroc și prospețime. În unele sate din județ, mai ales în zonele montane, se organizează jocuri tradiționale, cum ar fi „Săritul peste foc" sau „Dansul pe caldarâm", un fel de dans în cerc care este făcut pentru a aduna roadele bune ale anului.

Tot în Bihor, există și obiceiul ca în a doua zi de Paște să se organizeze mese de familie, în care rudele se adună și împărtășesc preparatele tradiționale. Aceste întâlniri au loc mai ales la țară, în jurul mesei pline de bucate, iar atmosfera este una de comuniune și bucurie.

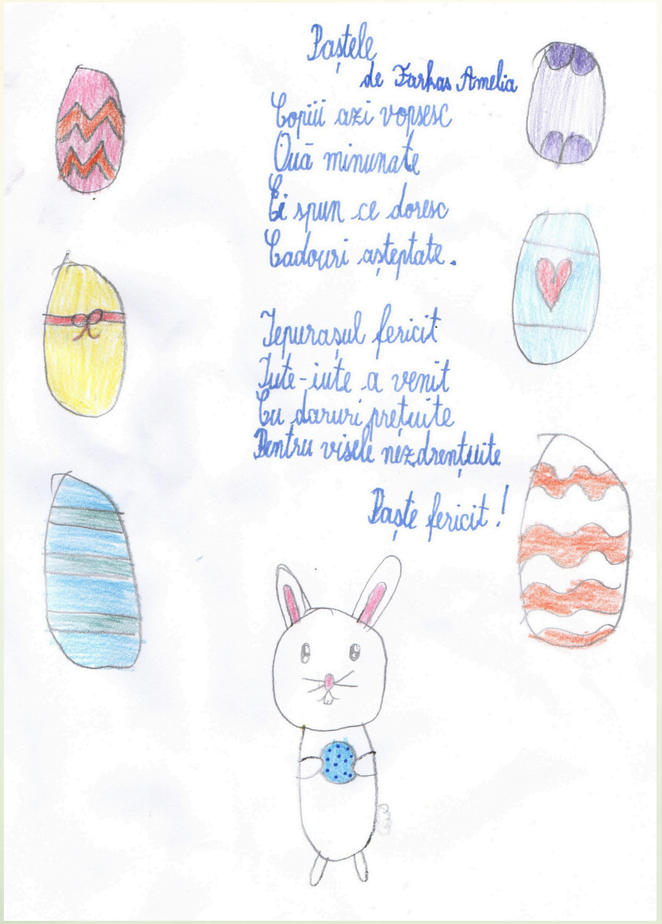
COVACIU ARMANDO

DAN ALEXIA

MOȘORAN YVETTE

PROF. FLOREA GEORGETA JULIETA AMALIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ VIOREL HORJ DRĂGĂNEȘTI

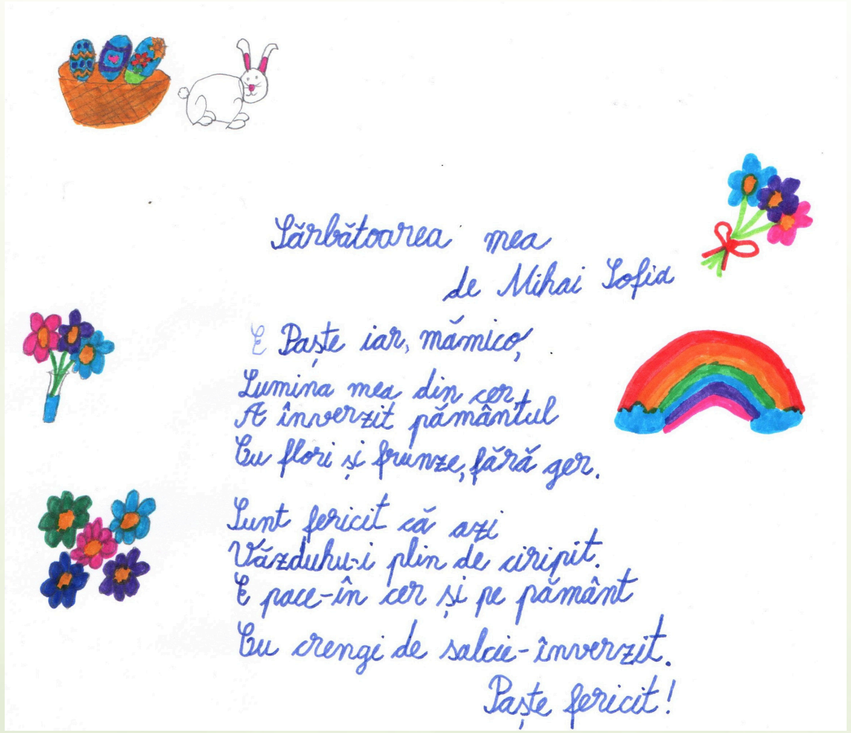
Paștele
de Farkas Amelia

Copiii azi vopsesc
Ouă minunate
Ei spun ce doresc
Cadouri așteptate.

Iepurașul fericit
Iute-iute a venit
Cu daruri prețuite
Pentru visele nezdrențuite

Paște fericit!

FARKAS AMELIA

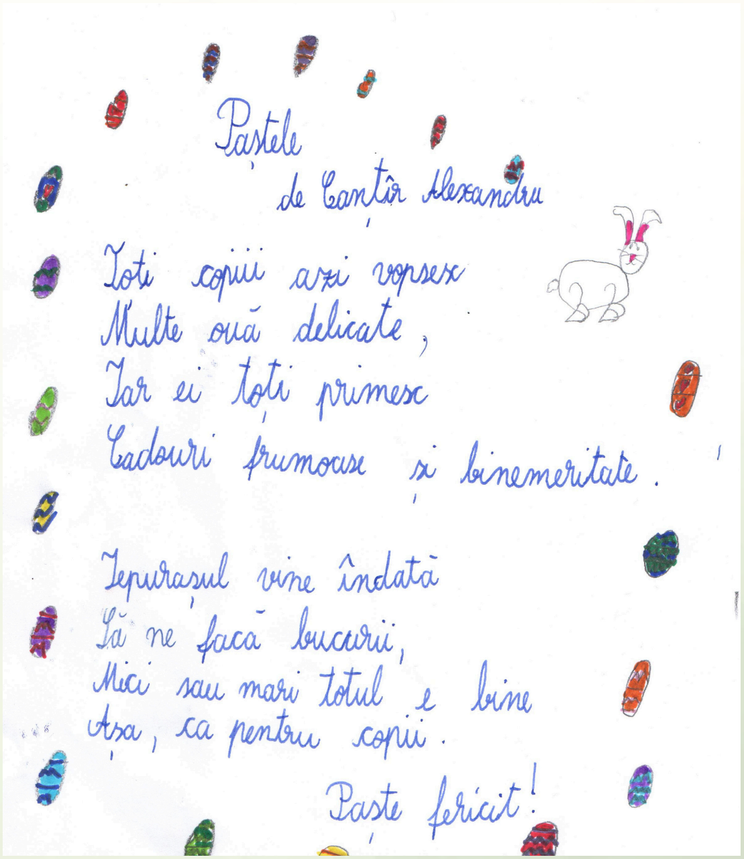
Sărbătoarea mea
de Mihai Sofia

E Paște iar, mămico,
Lumina mea din cer
A înverzit pământul
Cu flori și frunze, fără ger.

Sunt fericit că azi
Văzduhu-i plin de ciripit.
E pace-în cer și pe pământ
Cu crengi de salcie-înverzit.

Paște fericit!

MIHAI SOFIA

Paștele
de Cantîr Alexandru

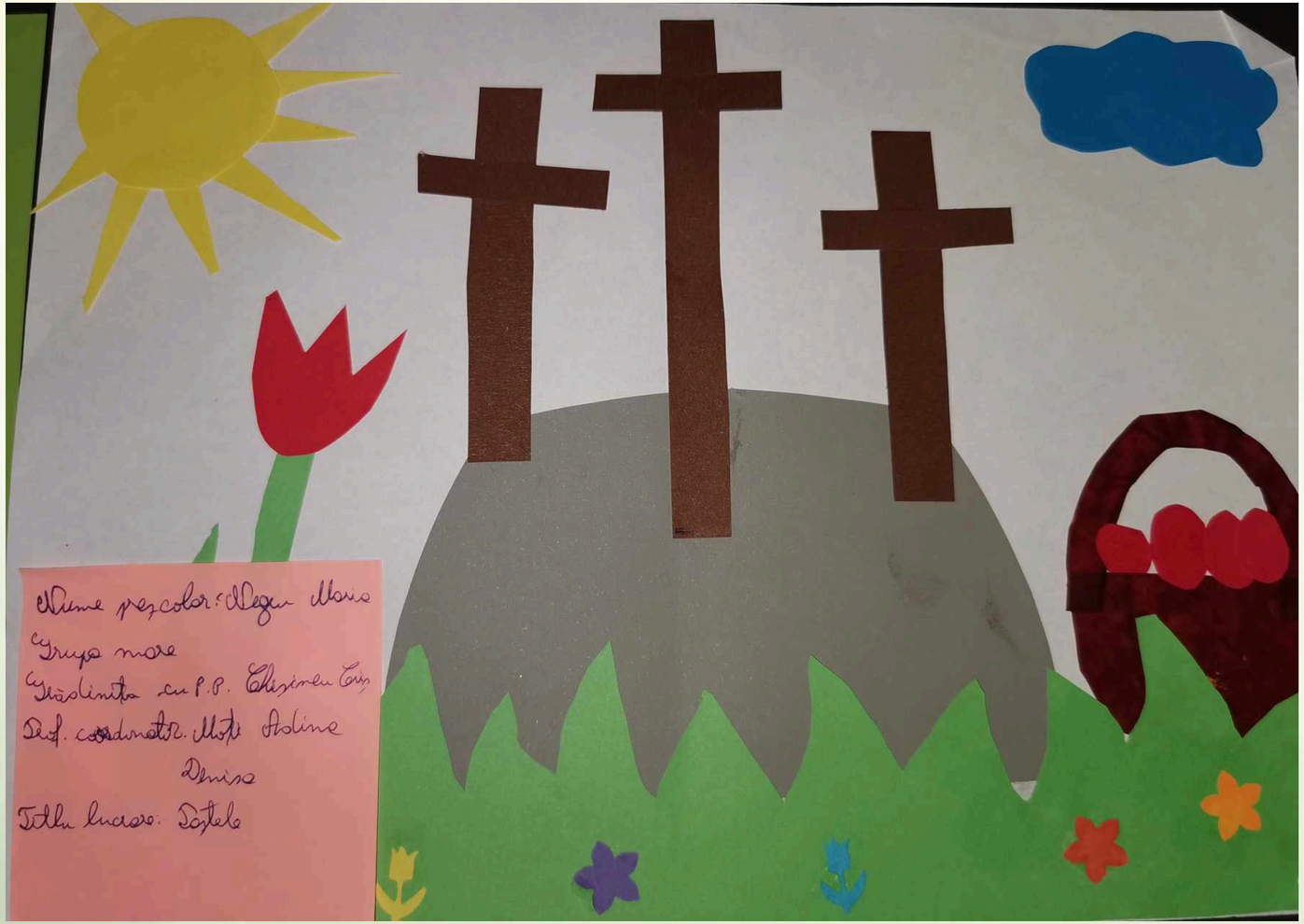
Toți copiii azi vopsesc
Multe ouă delicate,
Iar ei toți primesc
Cadouri frumoase și binemeritate.

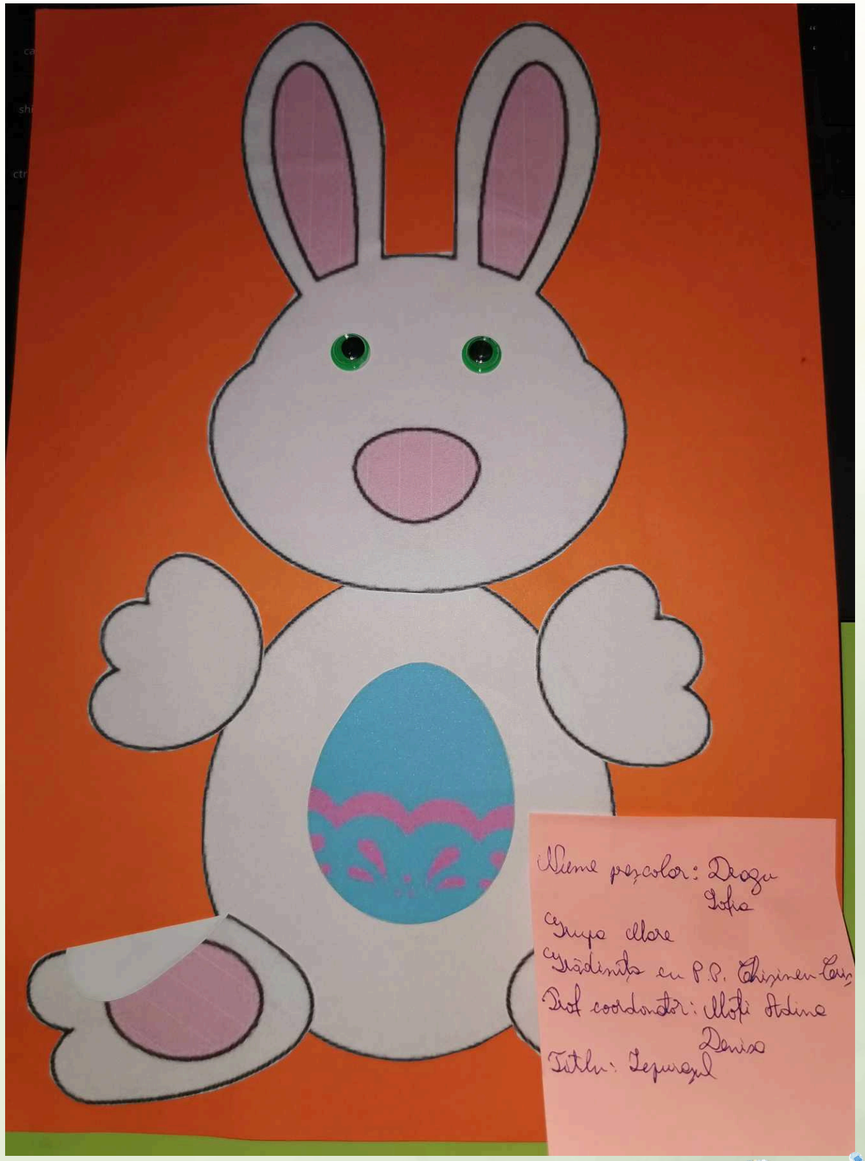
Iepurașul vine îndată
Să ne facă bucurii,
Mici sau mari totul e bine
Așa, ca pentru copii.

Paște fericit!

CANȚÎR
ALEXANDRU

PROF. ALBULESCU CORNELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.24 TIMIȘOARA

Nume prezentator: Dragu Ilona
Grupa mare
Grădinița cu P.P. Chișinău Criș
Prof. coordonator: Moți Adina Denisa
Titlu lucrare: Paștele

Nume prezentator: Dragu Sofia
Grupa mare
Grădinița cu P.P. Chișinău Criș
Prof coordonator: Moți Adina Denisa
Titlu: Iepurașul

SELEA NICOLAS

MURGU DARIUS

DUMITRAS ANDREI

PROF. NAGY OFELIA

C.Ș.E.I. „PRIMĂVARA” REȘIȚA

TĂUT ADELINA

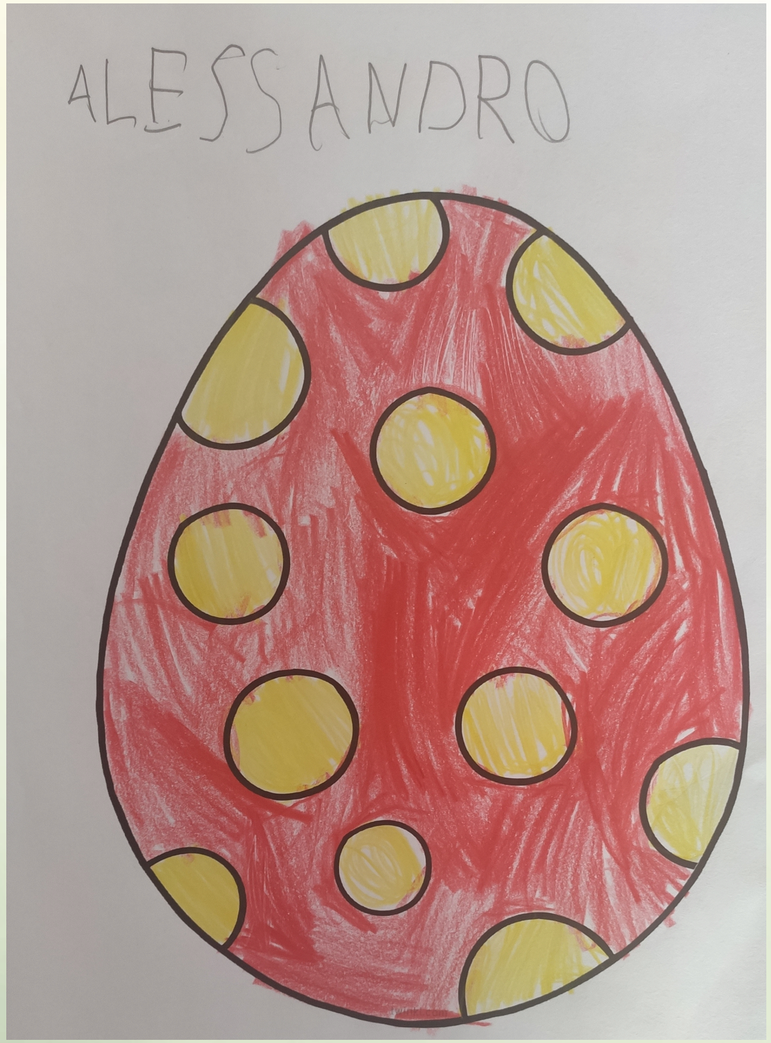

NAGY LEYLA

IOÓ NÓRA

PROF. SZABÓ ILDIKÓ-MÁRIA

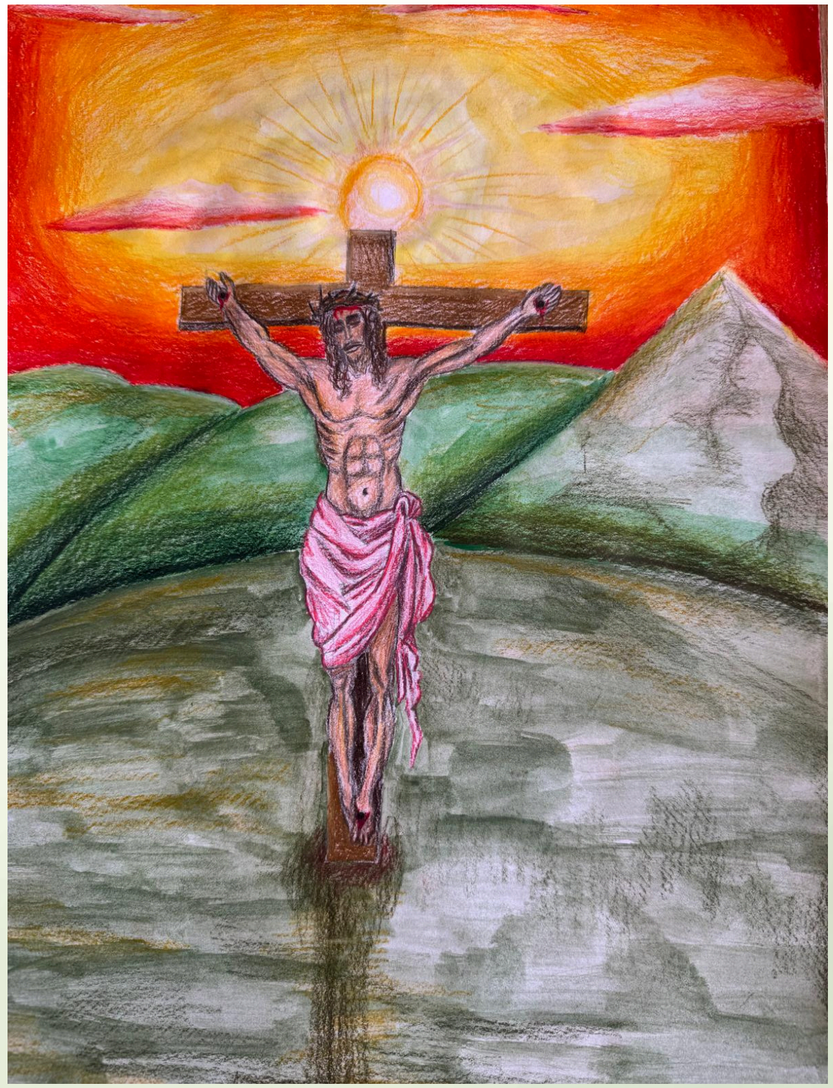

PROF. MIRELA TURENSCHI
ISTITUTO COMPRENSIVO SPIRITO SANTO
COSENZA ITALIA

HOSU AMALIA

SABĂU DAN

PROF. SCURT VIOREL

LICEUL TEHNOLOGIC NR.1 SUPLACU DE BARCĂU

DAVID IONESCU

PETRU RADU

MIHAI BRUMĂ

PSIHOPEDAGOG BUICĂ-BELCIU OANA
GRĂDINIȚA SPECIALĂ PENTRU
HIPOACUZICI NR. 65 BUCUREȘTI

TRADIȚII DE PAȘTE LA CATOLICII DIN BANAT

AMARANDEI ANTONIA

PROF. MINDA CORINA LICEUL TEORETIC „ALEXANDRU MOCIONI „ CIACOVA

În Banat, Paștele catolic este sărbătorit cu multă credință și tradiții frumoase, transmise din generație în generație.

Pregătirile încep cu mult înainte de sărbătoare. În Joia Mare, oamenii merg la biserică pentru slujba de seară, unde clopotele încetează să mai bată până în noaptea Învierii. Se spune că în aceste zile clopotele „pleacă la Roma” și liniștea aduce mai multă reculegere.

În Sâmbăta Mare, fiecare familie pregătește un coș cu bucate, pe care îl duce la biserică pentru a fi sfințit. În coș se pun ouă roșii, cozonaci, pască, carne de miel, cârnați și un pic de vin. Coșul este împodobit frumos cu ștergare albe și flori de primăvară.

În noaptea de Înviere, credincioșii participă la slujbă și iau Lumină Sfântă, apoi se întorc acasă cu lumânările aprinse. Lumina este păstrată cu grijă și se spune că aduce binecuvântare întregii gospodării.

În ziua de Paște, întreaga familie se adună la masă. După rugăciune, fiecare ciocnește ouă roșii și își urează sănătate și fericire.

La catolicii din Banat, o tradiție frumoasă este și stropitul: băieții merg la fetele din sat și le stropesc simbolic cu parfum sau apă, pentru a le aduce noroc și frumusețe. În schimb, fetele îi răsplătesc cu ouă colorate sau dulciuri.

Paștele la catolici în Banat este o sărbătoare a luminii, a speranței și a bucuriei, păstrată cu drag în fiecare familie.

PAȘTELE ÎN BANAT

OLARU DAVID

PROF. MINDA CORINA

LICEUL TEORETIC „ ALEXANDRU MOCIONI„ CIACOVA

În Banat, Paștele este sărbătorit cu multă bucurie și respect față de tradiții. Încă din Săptămâna Mare, oamenii încep pregătirile: curăță casele, grădinile și gospodăriile, iar femeile coc cozonaci, pască și alte bunătăți.

În Joia Mare, ouăle se vopsesc, de obicei în roșu, dar și în alte culori vii. Bunica îmi povestește că în trecut se foloseau frunze și plante pentru a crea modele frumoase pe ouă.

În Vinerea Mare, mulți săteni merg la biserică și trec de trei ori pe sub Sfântul Epitaf, pentru a primi binecuvântare și sănătate. Este o zi de post și de rugăciune.

În noaptea de Înviere, cu toții mergem la biserică cu lumânări în mâini. Aprindem lumina sfântă și o aducem acasă cu grijă, ca să aducem noroc și belșug. Apoi, punem la ușa casei o ramură de salcie sfințită, pentru a ne proteja de rele.

În prima zi de Paște, obiceiul spune că ne spălăm pe față cu apă în care punem un ou roșu, o monedă și o floare de busuioc, ca să fim sănătoși și frumoși tot anul.

Un alt obicei frumos în Banat este stropitul. Băieții merg la fetele din sat și le stropesc cu parfum sau apă curată, iar fetele le oferă în schimb ouă roșii și dulciuri.

Îmi place foarte mult să sărbătoresc Paștele în Banat, pentru că simt bucuria, liniștea și frumusețea acestor tradiții vechi păstrate cu dragoste.

BĂRĂSCU ANIA ELENA

STOICA GABRIELA

PROF. NEAGU MIHAELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.178

BUCUREȘTI

UN PAȘTE CA-N POVEȘTI

GLIJIN IZABELA, NEAGU MIHAELA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NUMĂRUL 178

Paștele a fost întotdeauna sărbătoarea mea preferată. Nu doar pentru că venea odată cu primăvara, când natura se trezește la viață, ci mai ales pentru că aducea în sufletul casei o liniște și o bucurie aparte, greu de descris în cuvinte. La noi, în familie, Paștele nu e doar o zi din calendar, e un întreg ritual, o suită de tradiții păstrate cu sfințenie de generații.

Pregătirile începeau să vorbească despre curățenia de Paște, despre ce vom găti, despre câte ouă bunica începeau să vorbească devreme. Încă din prima săptămână a lunii aprilie, mama și vom vopsi anul acesta și despre ce haine noi să ne luăm pentru slujba de Înviere. Casa devenea treptat un furnicar de activități. În fiecare zi mai apărea o listă, mai dispărea o cutie cu decorațiuni, iar aroma de cozonac plutea de parcă era o promisiune a ceva frumos ce urma să vină.

În Joia Mare, obiceiul era să mergem dimineața la biserică. Apoi, acasă, începea ritualul vopsitului ouălor. Bunica pregătea culorile, roșu, galben, verde și albastru, în vase mari de metal, iar eu și sora mea ne ocupam cu atenție de spălarea și ștergerea ouălor. Cel mai important era oul roșu, „pentru protecție și noroc”, spunea bunica, dar și cele colorate erau la fel de prețuite, mai ales când ne întreceam în modele. Uneori desenam cu ceară, alteori lipeam frunze de pătrunjel și le scufundam în vopsea, iar la final le ungeam cu slănină sau ulei ca să lucească frumos. Bunicul, deși nu se amesteca prea des în treburile din bucătărie, venea mereu cu glume și povești din copilăria lui, despre cum vopseau ouăle cu coji de ceapă și cum mergeau cu „ouăle în buzunar” la prieteni, pregătiți de ciocnit. Îl ascultam fascinați, iar mama îi spunea râzând să nu mai stea în picioarele noastre, că o să răstoarne vreo oală cu vopsea.

Vinerea Mare aducea cu ea o atmosferă de liniște, aproape solemnă. În acea zi nu se gătea, nu se lucra și nu se asculta muzică. Mergeam împreună la biserică și treceam pe sub Epitaf de trei ori, cu capul plecat și inima cumva mai ușoară. Seara, în timp ce bunica pregătea pasca cu brânză dulce și stafide, iar mama frământa cozonacii, eu stăteam la masa din bucătărie și urmăream fiecare gest. Mă fascina cum mâinile lor lucrau cu atâta siguranță și iubire, transformând făina și ouăle în bunătăți ce umpleau toată casa cu arome irezistibile.

Sâmbăta dinainte de Paște era cea mai agitată. Toți aveam câte ceva de făcut. Tata curăța grădina, mama aranja masa de sărbătoare, bunica pregătea coșul pentru biserică, iar noi copiii... ne strecuram printre ei, încercând să gustăm câte ceva din toate. Coșul pentru sfințit era o adevărată operă de artă: ouă roșii, pască, cozonac, brânză, slănină, sare, vin și o lumânare mare în mijloc. Îl acopeream cu un ștergar cusut cu motive tradiționale și îl așezam cu grijă lângă ușă, gata pentru slujba de la miezul nopții.

Slujba de Înviere era mereu un moment magic. Îmbrăcați în hainele cele bune, cu lumânări albe în mâini, mergeam toți spre biserică, pe un drum luminat de zeci de alte familii, fiecare purtând speranță și liniște în suflet. Când preotul rostea „Hristos a înviat!”, un val de emoție mă cuprindea. Parcă tot universul se oprea pentru o clipă. În jur, oameni care poate nu se cunoșteau se îmbrățișau, își urau „Paște fericit!” și schimbau lumina cu o blândețe care nu se vedea în nicio altă perioadă a anului.

Duminica dimineața era adevărata sărbătoare. În aer plutea miros de pască și cozonac proaspăt. Masa era plină: ouă colorate, drob, friptură de miel, salată de boeuf, pască și prăjituri de toate felurile. Dar cel mai frumos era că toți eram împreună. Ciocneam ouă, râdeam, povesteam, iar tata avea grijă să țină scorul celui cu cel mai rezistent ou. De fiecare dată cineva glumea că „ouăle bunicii sunt făcute din piatră”, iar ea râdea cu ochii strălucind de mândrie.

După masă, ieșeam în grădină. Copiii se jucau, alergau cu ouăle în mână, în timp ce adulții își sorbeau liniștiți cafeaua la soare. Era acel gen de după-amiază în care timpul părea că stă pe loc, iar viața devenea, pentru câteva ore, simplă și frumoasă.

În a doua zi de Paște, mergeam în vizite. Fie la rude, fie la prieteni vechi ai familiei. Fiecare ne primea cu pască, ouă roșii și zâmbete. Uneori mergeam și la mormintele celor dragi, aprindeam o lumânare și lăsam un ou roșu, pentru ca și ei să fie parte din sărbătoare. Aceste momente, deși mai triste, aveau o liniște aparte. Era ca și cum timpul trecea prin suflet, aducând cu el recunoștință și dor.

Pe măsură ce anii au trecut, unele lucruri s-au schimbat. Eu am crescut, sora mea s-a mutat în alt oraș, bunica nu mai poate face cozonaci ca odinioară, iar tata e mai tăcut decât înainte. Dar spiritul sărbătorii a rămas același. Oriunde ne-am afla, în fiecare an, facem tot posibilul să ne întoarcem acasă de Paște. Și de fiecare dată când aprind lumânarea la biserică sau ciocnesc un ou roșu cu sora mea, simt că timpul se întoarce și copilăria mea revine, măcar pentru o clipă.

Pentru mine, Paștele va rămâne mereu sărbătoarea care aduce lumină nu doar în case, ci și în suflete. E o poveste spusă din nou în fiecare an, despre iubire, iertare, familie și rădăcini.

PROF. BOTA ANDREEA RAMONA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT JIMBOLIA

SOARE ANDREEA

PAUN MARIA TEODORA

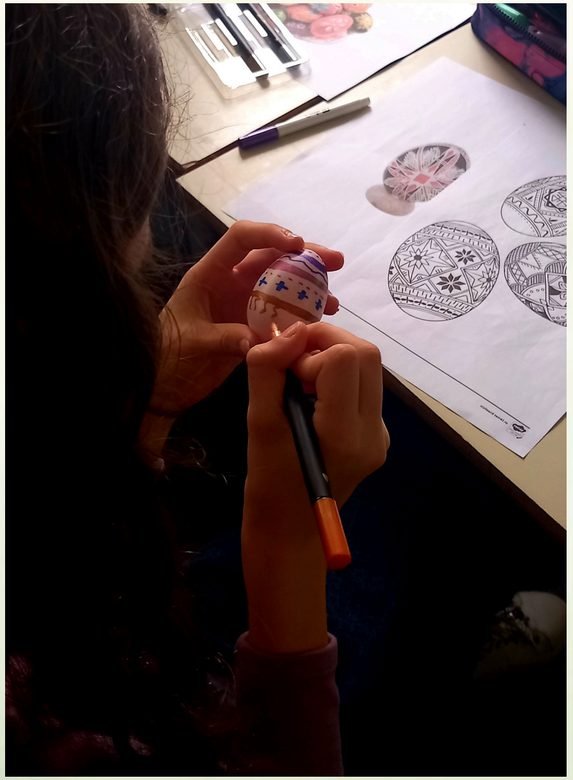

FLOREA TIMEEA

PROF. SIMULESCU MARIA CARMEN

COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „MIRCEA SCARLAT”

ALEXANDRIA JUDETUL TELEORMAN

NISTOR ADELIA

ANTON THEA ANISIA

ELEVII IC CASTIGLIONE
UNO CASTIGLIONE
DELLE STIVIERE ITALIA

PROF. VINTILĂ MIRELA

INSTITUTO COMPRENSIVO CASTIGLIONE UNO (MN) ȘI
INSTITUTO COMPRENSIVO A.CESARI , CASTEL DAZZANO ITALIA

Bulhac Alexandra

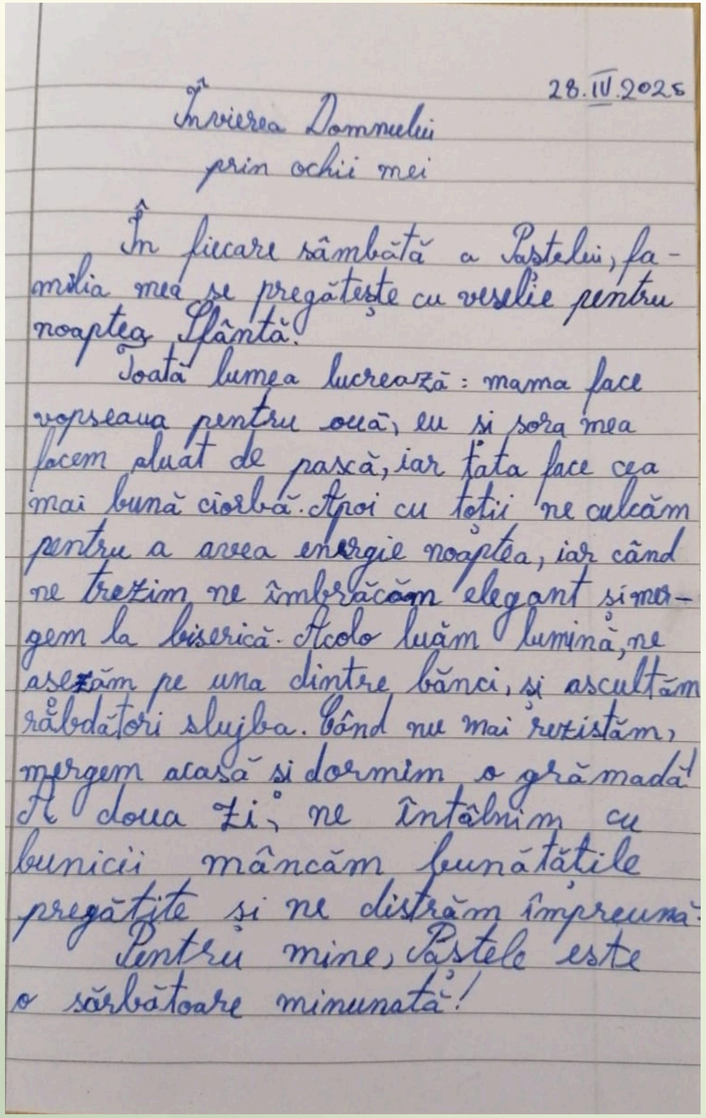
Cibotari Mădălina

Cebanenco Andreea

PROF. CIBOTARI ECATERINA

INSTITUȚIA PUBLICĂ COMPLEXUL EDUCAȚIONAL GIMNAZIUL - GRĂDINIȚĂ SALCIA

28.IV.2025

Învierea Domnului
prin ochii mei

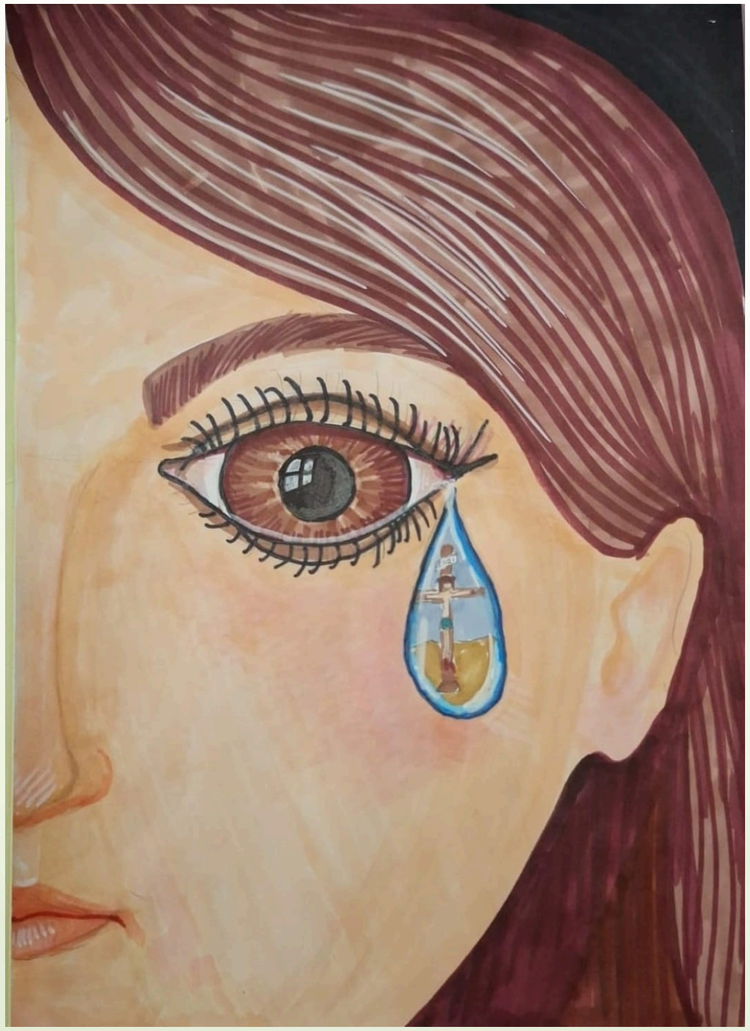
În fiecare sâmbătă a Postelui, familia mea se pregătește cu veselie pentru noaptea Sfântă.

Toată lumea lucrează: mama face vopseaua pentru ouă, eu și sora mea facem aluat de pască, iar tata face cea mai bună ciorbă. Apoi cu toții ne culcăm pentru a avea energie noaptea, iar când ne trezim ne îmbrăcăm elegant și mergem la biserică. Acolo luăm lumină, ne așezăm pe una dintre bănci, și ascultăm răbdători slujba. Când ne mai revistăm, mergem acasă și dormim o grămadă!

A doua zi, ne întâlnim cu bunicii mâncăm bunătățile pregătite și ne distrăm împreună.

Pentru mine, Postele este o sărbătoare minunată!

ROȘU MARIA

IONIȚĂ IOANA MARIA

LUMINA ÎNVIERII ÎN SUFLET ȘI ÎN FAMILIE

ELEV: STOENESCU S.R. CAMELIA

PROF COORD.: CHIOJDOIU MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.178, SECTOR 1, BUCUREȘTI

Învierea Domnului Iisus Hristos, sau Sfintele Paşti, este una dintre cele mai importante sărbători creştine, alături de Naşterea Mântuitorului. Se prăznuieşte într-o zi de duminică, numită Duminica Învierii, ce se celebrează în familie.

Creştinii sărbătoresc acest praznic prin participarea la slujba Învierii, care se ţine în noaptea de Paşti. Ei primesc Lumina Sfântă şi se întorc acasă vestind că „Hristos a înviat!". La masa de Paşti servesc cozonac, pască şi ouă încondeiate. Culorile ouălor au simbolistica lor: roşul reprezintă jertfa şi iubirea lui Hristos, galbenul arată speranţa şi lumina, verdele semnifică înnoirea naturii, albastrul simbolizează cerul şi credinţa, iar movul reprezintă dreptatea şi răbdarea.

Învierea Domnului este o sărbătoare unică, pentru care ne pregătim atât sufleteşte, prin rugăciune, spovedanie şi împărtăşanie, cât şi trupeşte, prin post şi fapte bune. Pentru mine, această sărbătoare reprezintă o zi în care, alături de familie, mă simt mai aproape de Mântuitorul şi Creatorul nostru. Momentele petrecute la masa de Paşti, atunci când ciocnesc ouă alături de cei dragi, mă duc cu gândul la o scară cerească, la iubirea desăvârşită pe care Domnul ne-a arătat-o, fiind răstignit pe cruce pentru curăţarea păcatelor omenirii. De cele mai multe ori, în noaptea sfântă, merg la biserică împreună cu părinţii, sora şi bunicii mei. Ascultând slujba, mă gândesc la momentul Învierii, la cum Domnul a înviat ca un Dumnezeu Atotputernic, biruind puterea morţii, şi mă cuprinde un sentiment de bucurie.

În fiecare an, sărbătoarea Învierii este specială. De data aceasta, am petrecut Sfintele Sărbători la casa bunicilor, unde am avut parte de clipe minunate împreună cu ei, vizionând câteva emisiuni cu muzică şi dansuri populare, organizate cu ocazia acestui praznic. Am ciocnit ouă roşii, pe care le-am încondeiat alături de bunica, şi am simţit profunda atmosferă în care credinţa şi bucuria Învierii s-au împletit cu datinile şi cultura românească.

Ca întotdeauna, Sfintele Paşti aduc în inimile noastre speranţă, pace şi recunoştinţă pentru marea iubire manifestată de Dumnezeu prin trimiterea Fiului Său între oameni, pentru mântuirea lor. M-am bucurat alături de cei dragi de Învierea Domnului, contemplând frumuseţea mesajului acestei sărbători: acela de a ne arăta şi noi iubirea faţă de aproapele şi, mai ales, faţă de Dumnezeu, asemenea Mântuitorului.

Sfânta Înviere a Domnului Hristos este o sărbătoare cu prilejul căreia ne schimbăm, una care arată chemarea fiecărui om spre renaşterea sa spirituală în comunitatea bisericii, calea spre Împărăţia Cerurilor.

PROF. CHIOJDOIU MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.178, SECTOR 1, BUCUREȘTI

CRIȘAN ANISIA TEODORA IOANA

GREBĂNAR NOEMI GEORGIANA

TARCE ANDREEA ALEXANDRA

PROF. LILIANA OLA

SEMNIFICAȚIA ȘI TRADIȚIILE PAȘTELUI ÎN VIAȚA CREȘTINILOR

NUME ELEV: RUS ANAMARIA
PROFESOR COORDONATOR: ROMAN CRISTINA-OANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, RUSCOVA, MARAMUREȘ

Paștele este una dintre cele mai importante sărbători din viața creștinilor, simbolizând Învierea Domnului Iisus Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre, mielul jertfit pentru iertarea păcatelor întregii lumi.

Pentru a înțelege în profunzime această sărbătoare, este esențial să analizăm etapele pregătirii spirituale pe care le parcurge fiecare creștin înaintea Paștelui:

a) **Postul Mare (Postul de 40 de zile).** În această perioadă, credincioșii se abțin de la alimentele de dulce, dorind să fie solidari cu Mântuitorul care a pătimit pe cruce. Postul nu se referă doar la hrană trupească, ci și la curățirea sufletească prin rugăciune, fapte bune și apropierea de Dumnezeu.

b) **Spovedania și Împărtășania**. Acestea sunt esențiale pentru pregătirea sufletească în așteptarea Învierii. Prin spovedanie, credincioșii își mărturisesc păcatele, iar prin împărtășanie primesc Trupul și Sângele Domnului.

c) **Intrarea Domnului în Ierusalim**. Această sărbătoare marchează începutul Săptămânii Mari. În această zi, copiii și tinerii poartă ramuri de salcie sfințite (asemănătoare finicului) și vestesc apropierea Paștelui.

d) **Ouăle încondeiate (vopsite).** Simbol al bucuriei Învierii, ouăle se ciocnesc în dimineața Paștelui cu urarea „Hristos a înviat!". Tradiția spune că ouăle se vopsesc în roșu, culoare ce semnifică sângele Domnului Iisus Hristos. O legendă menționează că, în timp ce era răstignit, o creștină a venit să-L plângă și ouăle din coșul ei s-au înroșit de la sângele care curgea de pe cruce.

Masa de Paște

Aceasta are o profundă semnificație spirituală și cuprinde:

- **Pasca** – simbol al trupului Mântuitorului, frânt pentru iertarea păcatelor;
- **Vinul roșu** – simbol al sângelui vărsat pe cruce;
- **Mielul** – simbol al jertfei aduse pentru mântuirea omenirii.

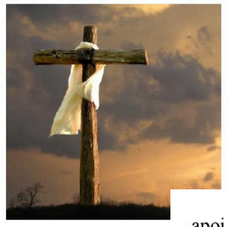
Alături de acestea, masa tradițională mai include cozonacul, untul, drobul de miel și alte bunătăți, toate pregătite cu grijă și credință.

La finalul pregătirilor, cu trupul și sufletul curate, toți credincioșii, de la mic la mare, participă la Sfânta Slujbă a Învierii, primind cu evlavie **Lumina Sfântă**, binecuvântare a Învierii și a vieții veșnice.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI PASCALE

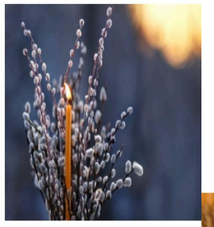
NUME ELEV: MAIUȘ MIHAELA-CAMELIA
PROFESOR COORDONATOR: ROMAN CRISTINA-OANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, RUSCOVA, MARAMUREȘ

Tradițiile reprezintă o punte invizibilă care leagă trecutul de prezent, sunt esența unei culturi, unei minorități, ba chiar a unui popor. Mai mult spus, tradițiile sunt inima tăcută a unui popor, bătăile ei adânci care răsună din adâncul timpului, purtând cu ele ecoul strămoșilor, vorbele și poveștile de viață a acestora, visurile mărețe ale unei mame și grija pe care o poartă fiecăruia, privirea bunicului și primii pași ai copilului în viață.

Paștele este mai mult decât o sărbătoare, este un legământ între lumină și întuneric, o luptă blândă, fără opunere între moarte și viață, între durere și speranță. Este clipa în care umanitatea își amintește că, dincolo de orice suferință, există un nou început. Este momentul în care trebuie să ne gândim profund la ceea ce s-a petrecut cu peste 2000 de ani în urmă, moment în care, a fost văzut un exemplu limpede al iubirii nemărginite, al credinței și al luminii, care a coborât printre neputința omenească. Moment în care ne dăm seama că indiferent de ce s-ar întâmpla, lumina și adevărul învinge.

Tradițiile de Paște sunt sufletul viu al satului românesc, o poezie scrisă în inimile noastre, care se rostește prin fapte, prin gesturi simple, dar valoroase moștenite cu grijă din generație în generație. În ele nu e doar obiceiul, este dorul de cei plecați, e liniștea dimineților curate, e lumina care aprinde nu doar lumânări, ci și sufletele celor care cred cu adevărat. Tradițiile sunt foarte importante, iar cele privind Paștele încep cu Postul, care nu este doar un simplu fapt de a renunța la anumite bucate, ci o curățare a inimii, o renunțare și la anumite vorbe sau fapte. Ultima săptămână din post, nu este o simplă succesiune de zile înaintea Paștelui. Este o trecere. O coborâre crudă în durere, urmată de o urcare tăcută spre lumină. Săptămâna în care, omenirea trece prin cele mai importante evenimente, printre care se numără trădarea lui Iuda, Cina cea de Taină, Judecata și cel mai dureros și nedrept, răstignirea. Cu o săptămână înainte de Paște avem duminica Floriilor, care semnifică intrarea lui Iisus în Ierusalim, unde este întâmpinat cu ramuri de măslin. Atunci, în satul meu, se merge la biserică cu o anumită specie de salcie, ca să fie sfințită, apoi urmează slujba obișnuită și după slujbă, urmează ca cei prezenți să se îndrepte către cimitir, pentru a aduce o jertfă, pentru a-i vizita pe cei care din păcate, nu mai sunt printre noi.

Obiceiurile sunt vopsirea ouălor roșii, care nu sunt doar un simplu obicei, culoare care reprezintă sângele Domnului care picura în coșul cu ouă adus de Maica Domnului sub cruce, astfel oul roșu devenind un simbol al jertfei, al vieții care se dă pentru iubire, al Învierii.

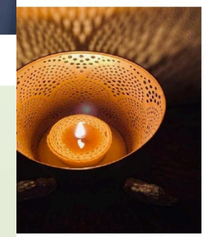
De asemnenea, în Sâmbăta Mare este liniștea dinaintea miracolului. O zi de așteptare, când Hristos, coborât în mormânt, lucrează în tăcere mântuirea lumii. Se fac ultimele pregătiri, iar la miezul nopții, creștinii, cu mic, cu mare vin nerăbdători la slujba Învierii și așteaptă Lumina Sfântă, care se coboară peste noi toți, aducându-ne pace, iubire, liniște și când din întuneric se face lumina, din tristețe se face bucurie, iar din moarte — viața.

Coșul Pascal este de asemenea un simbol foarte important. În dimineața zilei de duminică, este o slujbă special în cadrul căreia se sfințesc coșurile Pascale, iar apoi fiecare se îndreaptă spre casa lui și se bucură de bucatele alese împreuna cu cei dragi. În coș se adaugă diferite alimente, printre care avem ouă, unt, sare și alte alimente la alegere. Nu în ultimul rând avem Pasca, care este cel mai important element din cos.

De mic copil, tradițiile, pentru mine sunt foarte importante, reprezintă un simbol al păcii, al bucuriei și al credinței. Când eram mai mica, aveam propriul meu coșuleț cu ouă și o pască mica, care să încapă în coșuleț, făcută de bunica mea. Una dintre tradițiile mele preferate de când eram mica și până acum este vopsirea ouălor. În Vinerea Mare, mergem la bunicii mei și vopsim ouăle împreună cu ei și verișorii mei, ceea ce îmi aduce un sentiment armonios. De asemenea o altă tradiție iubită de mine este mersul la slujba Învierii. Mereu mi-a plăcut să merg la slujba de la miezul nopții, să aducem Lumina, ceea ce îmi aduce emoții puternice, bucurie, pace și liniște.

În concluzie, tradițiile sunt baza fundamentală a identității noastre și răspunde la fiecare dintre întrebări: Cine am fost?, Cine și ce suntem acum?, Încotro ne îndreptăm?.

Tradițiile Pascale și sărbătoarea în sine ocupă un loc important în inima mea, iar indiferent unde o să mă ducă drumul vieții, o să le prețuiesc la fel de mult și nu o să le uit. Atât tradițiile, cât și oamenii și locul de unde am venit.

PROF. ROMAN CRISTINA-OANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, RUSCOVA, MARAMUREȘ

PAȘTELE PRIN OCHII UNUI COPIL

BALAN DAVID CONSTANTIN
PROF. COORDONATOR ILIEȘ SIMONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” VASLUI

Pentru mine, Paștele este una dintre cele mai frumoase sărbători din an. Încă de când eram mic, așteptam cu nerăbdare această perioadă plină de lumină, culoare și bucurie. Totul începe cu pregătirile: mama curăță casa, tata vopsește ouăle, iar eu ajut cum pot, de obicei gustând din cozonac înainte să se răcească.

În Săptămâna Mare, atmosfera devine specială. Miroase a curat, a copt și a flori de primăvară. Mergem cu toții la biserică, unde ascultăm slujba și aprindem lumânări. Îmi place să văd cum se aprinde lumina în Noaptea de Înviere și cum toți oamenii își urează „Hristos a înviat!”. Simt că e ceva magic în aer.

Dimineața de Paște este preferata mea. Abia aștept să mă trezesc, să mă spăl pe față cu apă în care mama a pus un ou roșu și un bănuț, ca să fiu sănătos și norocos tot anul. Apoi vine partea cea mai distractivă: ciocnitul ouălor! Mereu sper că al meu va fi cel mai tare și că o să câștig toate ciocnirile.

Anul trecut, s-a întâmplat ceva foarte amuzant. Eram în curte cu verișorul meu, Andrei, și ne întreceam care are oul mai rezistent. Eu îmi alesesem un ou pe care îl vopsisem cu grijă, roșu cu steluțe galbene. L-am păstrat special pentru marea „bătălie”.

— Ești pregătit să pierzi? l-am întrebat zâmbind.

— Nici vorbă! Oul meu e beton! zise Andrei încrezător.

Ne-am ciocnit ouăle cu putere și... surpriză! Amândouă s-au spart în același timp. Am izbucnit în râs și ne-am pus să căutăm alt ou „de luptă”. Când nu ne-a văzut nimeni, am luat unul fiert tare și l-am înlocuit pe furiș cu unul de ciocolată. Andrei, neștiind, a ciocnit și... a rămas cu ciocolata lipită de oul lui!

A fost o dimineață plină de râsete și voie bună. Dar Paștele înseamnă mai mult decât mâncare și ouă roșii. Este un timp în care suntem împreună, râdem, povestim și ne bucurăm unii de alții. Pentru mine, Paștele este o sărbătoare a luminii și a iubirii, văzută prin ochii unui copil care simte cu sufletul.

PORȚAN ANA

CLASA A VII-A B

APACHIȚEI ALEXANDRA

CLASA A VII-A B

PROF. BOBA CRISTINA STELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICOLAE BĂLCESCU" ARAD

Ziua de Paște, tradiție ortodoxă

Tradițiile și obiceiurile de primăvară celebrează, în toate religiile și etniile din România, renașterea, biruința vieții asupra morții, învățătoarea, drumul către o nouă viață. Sărbătorile de Paște au un ritual comun pentru creștinii din România, care celebrează cu bucurie cea mai veche și importantă sărbătoare a creștinității, simbol al Învierii și al Luminii. Astfel, cu toții, mergem la biserică pentru a lua lumină în noaptea de Înviere și, cel mai probabil, ne reunim la prânzul de Paște în familie, de la care nu lipsesc preparatele din miel, pasca și ouăle roșii.

Creștinii ortodocși ciocnesc ouă și spun „Hristos a Înviat!/Adevărat a Înviat", coaja oului care se sparge simbolizând deschiderea Mormântului Sfânt. De sărbătoarea Paștelui sunt legate și obiceiuri care nu au legătură cu practica religioasă, iar acestea vin, în special, dinspre cultele protestante. Vânătoarea de ouă colorate, care îi bucură pe copii sau Șotronul de Paște, imposibil în multe țări europene, sunt astfel de exemple.

La noi în țară, ziua de Paște se sărbătorește cu obiceiuri diferite. De exemplu, în Moldova și Muntenia se pun monede de argint și un ou roșu într-un bol cu apă, apă cu care copiii își clătesc fața. În Transilvania, se practică obiceiul „stropitului", când băieții merg în vizită și stropesc fetele cu parfum, iar în Banat există tradiția [illegible] bucatelor, înainte de a lua o linguriță de pași (este sfințită și vin).

Zona Bărăganului are obiceiurile ei, sărbătorite cu ocazia Paștelui. De Paște, găsim pe mese, scrumbie de Dunăre, gătită pe grătar, cu saramură, alături de borș, friptură de miel și drob. Ouăle se vopsesc nu se înconjoară, culoarea roșie fiind predominantă, dar se folosesc și alte nuante, care simbolizează coloritul primăverii. De asemenea, aici, tradițiile Paștelui se împletesc cu ritualuri vechi, de origine agrară. În Joia mare, numită și Joimăriță, gospodarii opreau muncile câmpului iar femeile trebuiau să fi terminat treburile domestice, curățenia și torsul cânepii. În anumite sate din Bărăgan, fetele fac câte 12 noduri unei ațe punându-și la fiecare câte o dorință și dezlegându-le când dorința s-a împlinit.

Ziua de Paște este un important moment de trecere, pentru etapele vieții. Despre cei care se nasc în această zi se spune că vor avea o viață plină de noroc, iar despre cei care mor în duminica de Paști, ajung direct în Rai.

Nume: Duminică Ștefan
Clasa: a - IX-a
Liceul: Teoretic Carol I, Fetești

PROF. CHIREA IULIA CLEMENCE
LICEUL TEORETIC CAROL I FETEȘTI

Obiceiuri românești în Bărăgan

Suntem deja în Săptămâna Mare și, ca pe cel în toate zonele României, dar și la vecinii bulgari și greci și aici, în Bărăganul însorit sărbătorim Învierea Lui Hristos.

În localitățile din Bărăgan, se fac, așa cum este și firesc, pregătirile pentru Paște în Săptămâna Mare. În mod tradițional, toată lumea face curățenie dinaintea Paștelui, se ține post, în gospodăriile satelor se frământă cozonacii și ouăle roșii, iar seara se merge la Denii până în Vinerea Mare, când se cântă Prohodul Domnului.

Pomii înfloresc, vremea este din ce în ce mai caldă, femeile încep pregătirile încă din Joia Mare, când se înroșesc ouăle. În Bărăgan, ouăle sunt date mai ales în roșu simplu, ce simbolizează sângele Mântuitorului dar sunt și motive specifice precum ghiocelul, secera, mătăhăiul, iedul de ou etc.

Toată lumea se aprovizionează și importă sarmale, drob, cozonac, pască în Vinerea Mare pe sub masă, iar șorțulița dimineață sunt și ei duși la împărtășanie.

În curțile din gospodării se coc cozonaci și pasca cu brânză, iar mieii sunt sacrificați.

O tradiție în Bărăgan în Noaptea de Înviere este aducerea cocoșilor albi la biserică. Se spune, conform credinței populare că primul cocoș care va cânta după 12 noaptea, stăpânul său va avea noroc și belșug tot anul. De asemenea se împarte mâncare și dulciuri, se merge la cimitir spre a duce lumină morților iar apoi se aduce lumină și acasă.

Nume: Gheorghe Ionela-Ambrozia
Liceul Teoretic Carol I
Clasa a 9-a

Paștele - Sărbătoarea Învierii Domnului.

1. Originea și semnificația religioasă.

Paștele este sărbătoarea centrală a creștinismului, marcând Învierea Domnului Iisus Hristos, eveniment descris în toate cele patru Evanghelii ale Noului Testament. Aceasta are loc la trei zile după răstignirea lui Iisus pe cruce, fiind considerată victoria vieții asupra morții.

2. Calcularea datei Paștelui.

Data Paștelui variază anual, deoarece se bazează pe un calcul complex, stabilit la Sinodul de la Niceea. Paștele se serbează:

- În prima duminică după prima lună plină de după echinocțiul de primăvară (21 martie).
- Dacă luna plină cade duminica, Paștele se serbează duminica următoare.

Diferența dintre Paștele ortodox și cel catolic apare deoarece: Biserica ortodoxă folosește calendarul iulian, iar cea catolică pe cel gregorian.

Ortodocșii țin cont de data Paștelui evreiesc (Pesah), pentru a nu-l sărbători înainte de acesta.

3. Postul Paștelui (Postul Mare)

Paștele e precedat de o perioadă de post și rugăciune de 40 de zile, cunoscută sub numele de Postul Mare. Este o perioadă de curățire trupească și sufletească.

- Se renunță la alimentele de origine animală (carne, lapte, ouă).
- Se accentuează rugăciunea, milostenia și iertarea.
- Postul are și un rol spiritual: este o călătorie spre Înviere.

4. Săptămâna Mare (a Patimilor)

Este ultima și cea mai importantă înainte de Paște. Fiecare zi are semnificație:

- Joia Mare: rememorarea Cinei cea de Taină.
- Vinerea Mare: ziua răstignirii lui Iisus pe cruce; se ține post aspru sau total.
- Sâmbăta Mare: ziua în care trupul lui Hristos se află în mormânt.

5. Noaptea de Înviere

Este momentul central al sărbătorii: în noaptea de sâmbătă spre duminică, credincioșii se adună la biserică pentru a primi Lumina Sfântă, care este apoi dusă acasă; se rostește salutul pascal: „Hristos a înviat!", la care se răspunde „Adevărat a înviat!" și se cântă „Hristos a înviat din morți", troparul Învierii.

6. Tradiții și obiceiuri pascale.

a) Ouăle roșii - vopsirea ouălor simbolizează sângele lui Hristos vărsat pentru omenire. Se ciocnesc ouă în ziua de Paște, într-un joc tradițional; cine sparge ouă celuilalt este considerat norocos.

b) Pasca, cozonacul și carnea de miel simbolizează:

- Pasca - preparat specific Paștelui; prăjitură cu brânză, foarte rotundă.
- Cozonacul - neapărat de pe masa de Paște.
- Mielul - sacrificiul lui Hristos.

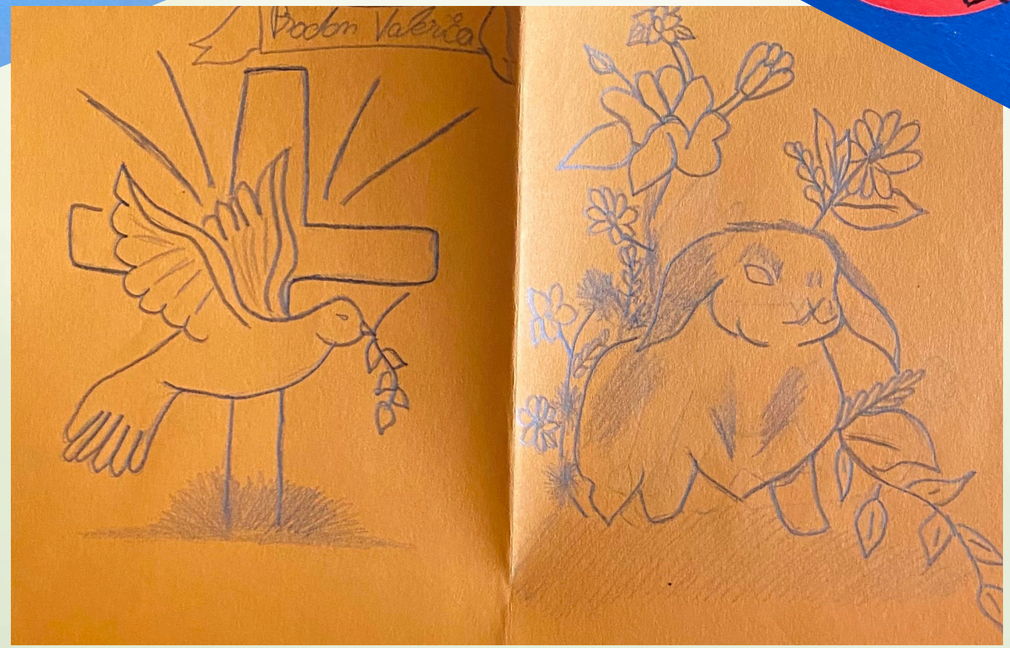
Mănăcin ou Denis-Ștefan
Liceul Teoretic „Carol I"
Fetești
Clasa a IX-a

CRACIUN ROXANA

BRUSLEA DAVID

PRODAN VALERICA

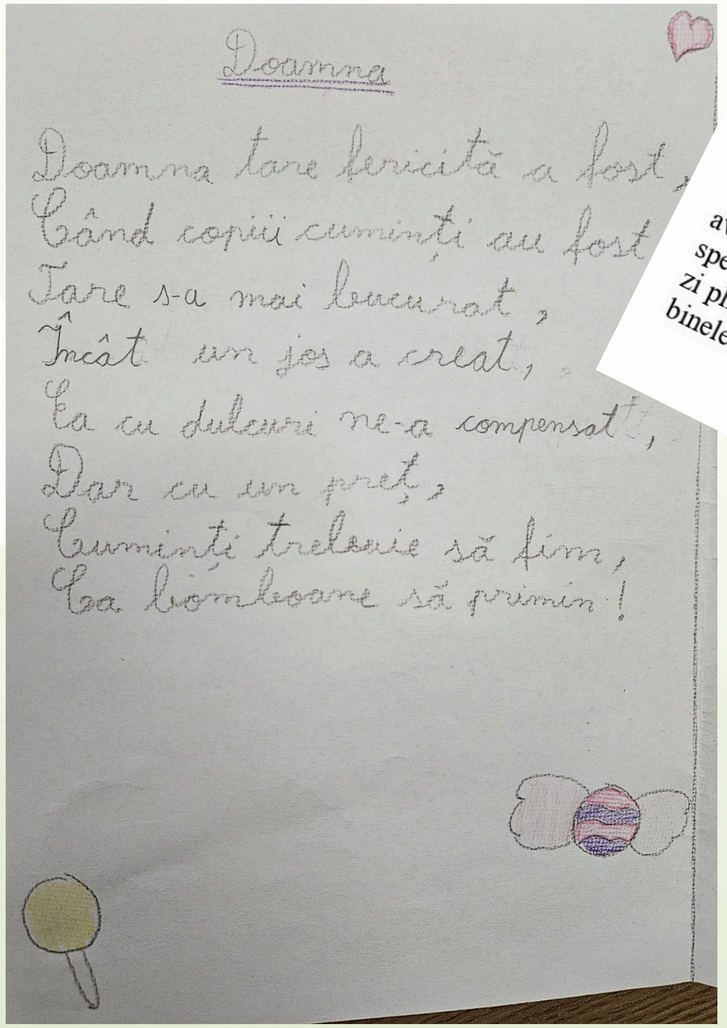
PROF. BLAGA ALINA IRINA
GRĂDINTA CU PROGRAM NORMAL NR.1 LAZURI DE BEIUȘ

Bucurie de Paște
Popa Rareș-Valentin, clasa a III-a „E”
Rotaru Ramona-Elena, profesor coordonator
Școala Gimnazială „Miron Costin”, din Bacău

A venit primăvara și, odată cu ea, se apropie cea mai luminoasă sărbătoare: Paștele. De dimineață, soarele strălucea vesel pe cer, iar păsările cântau cu drag în copacii înfloriți. În casa noastră mirosea a cozonac cald și a ouă roșii, proaspăt vopsite de mama.

Toată familia era ocupată cu pregătirile. Eu am ajutat-o pe bunica să facă ouă încondeiate, iar tata a mers la biserică să ia lumină. Când am terminat treaba, am ieșit afară și am alergat cu prietenii prin grădină. Ne-am jucat cu ouăle colorate, ciocnindu-le și râzând de bucurie.

Seara, am mers împreună la slujba de Înviere. Toți oamenii aveau lumânări aprinse și cântau cu glasuri blânde. Era o liniște specială, ca o poveste care te învăluie cu dragoste și speranță. A fost o zi plină de zâmbete, de iubire și de lumină. Paștele ne aduce aminte că binele învinge întotdeauna și că, împreună, suntem mai fericiți.

Bucurie de Paște
Popa Rareș-Valentin, clasa a III-a „E”
Rotaru Ramona-Elena, profesor coordonator
Școala Gimnazială „Miron Costin”, din Bacău

A venit primăvara și, odată cu ea, se apropie cea mai luminoasă sărbătoare: Paștele. De dimineață, soarele strălucea vesel pe cer, iar păsările cântau cu drag în copacii înfloriți. În casa noastră mirosea a cozonac cald și a ouă roșii, proaspăt vopsite de mama.

Toată familia era ocupată cu pregătirile. Eu am ajutat-o pe bunica să facă ouă încondeiate, iar tata a mers la biserică să ia lumină. Când am terminat treaba, am ieșit afară și am alergat cu prietenii prin grădină. Ne-am jucat cu ouăle colorate, ciocnindu-le și râzând de bucurie.

Seara, am mers împreună la slujba de Înviere. Toți oamenii aveau lumânări aprinse și cântau cu glasuri blânde. Era o liniște specială, ca o poveste care te învăluie cu dragoste și speranță. A fost o zi plină de zâmbete, de iubire și de lumină. Paștele ne aduce aminte că binele învinge întotdeauna și că, împreună, suntem mai fericiți.

NEMȚANU ANTONIA-MARIA

PROF. ROTARU RAMONA-ELENA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRON COSTIN”, DIN BACĂU

PROF. ANA-MARIA SASU

C.E.I.P. JORGE JUAN MONFORTE DEL CID, ALICANTE, SPANIA

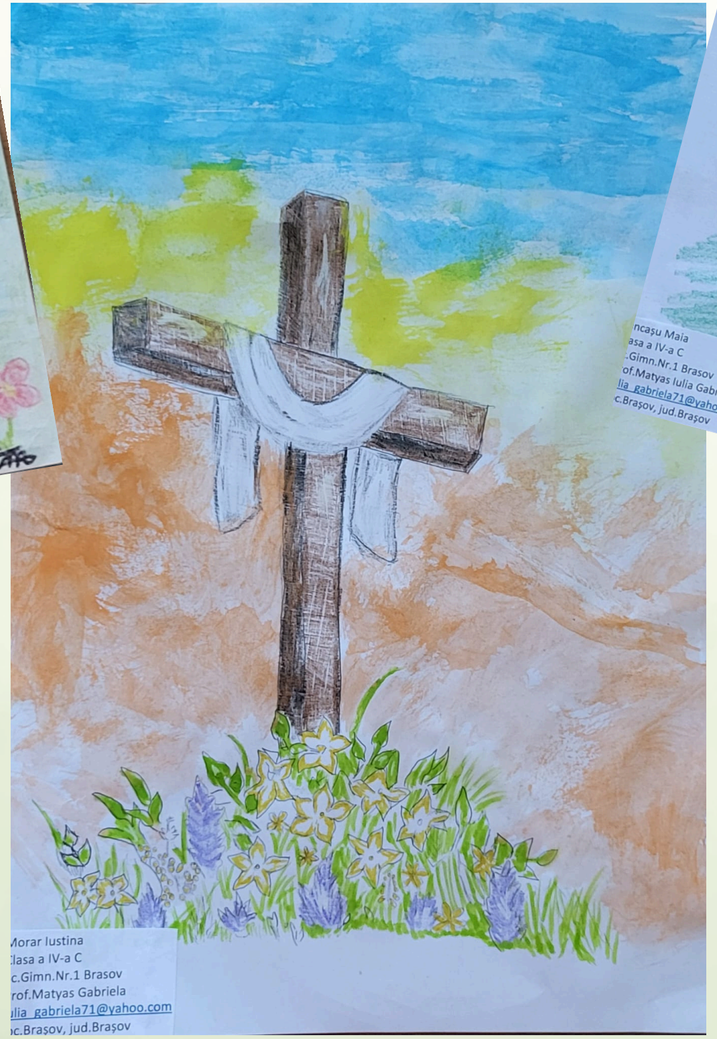

PROF. CECILIA STAN TOMESCU

INSULELE CANARE, SPANIA

NASRELDIN MAI

MORAR IUSTINA

LUNCAȘU MAIA

PROF. MATYAS IULIA GABRIELA

SCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BRAȘOV

În loc de încheiere...

„Paștele prin ochi de copil” nu este doar o colecție de creații – este o fereastră către inimile pure, luminoase și sincere ale copiilor. Prin desenele lor, prin cuvintele simple, ei ne reamintesc ceea ce contează cu adevărat: bucuria de a dărui, credința, speranța și iubirea care înfloresc în familie și în suflet.

Le mulțumim tuturor copiilor care au dat culoare acestui eBook și profesorilor care i-au îndrumat cu răbdare și entuziasm. Fiecare pagină e o bucurie – o invitație la a privi lumea cu mai multă seninătate și recunoștință.

Să purtăm cu noi această lumină a copilăriei, nu doar de Paște, ci în toate zilele care urmează.

Paște cu pace în suflet și zâmbete în priviri!

Echipa Proiectului Educatie Deschisă

